

- b) 1 østeuropæisk: Bulgarien valgt indtil 31. december 1967.
- c) 2 latinamerikanske: Argentina valgt indtil 31. december 1967; Brasilien valgt indtil 31. december 1968.
- d) 2 vestlige: Danmark og Canada, begge valgt indtil 31. december 1968.

Valg af 9 medlemmer til Det økonomiske og sociale Råd.

(Dagsordenens punkt 16).

De 9 medlemmer af Det økonomiske og sociale Råd, hvis valgperiode udløb den 31. december 1966 var: Frankrig, Luxembourg, Grækenland, Algeriet, Irak, Sierra Leone, Tanzania, Chile og Ecuador.

Ved valget i plenarforsamlingen den 11. november valgtes som efterfølgere følgende lande: Frankrig (genvalg), Belgien, Tyrkiet, Libyen, Kuwait, Sierra Leone (genvalg), Tanzania (genvalg), Mexico og Guatemala. Medens 8 medlemmer opnåede det nødvendige to tredjedels flertal ved første afstemning, måtte der afholdes 4 supplerende afstemninger imellem Libyen og Tunesien, før Libyen opnåede den påkrævede flertalsafgørelse.

Sammensætningen af rådet er herefter i 1966:

Canada, Cameroun, Dahomey, Gabon, Indien, Pakistan, Peru, Rumænien og USA, valgt indtil 31. december 1967.

Iran, Marokko, Panama, Philippinerne, Sovjetunionen, Storbritannien, Sverige, Tjekkosllovakiet og Venezuela, valgt indtil 31. december 1968.

Belgien, Frankrig, Guatemala, Kuwait, Libyen, Mexico, Sierra Leone, Tanzania og Tyrkiet, valgt indtil 31. december 1969.

Valg af dommere til Den internationale Domstol.

(Dagsordenens punkt 17).

Valgene af dommere til Den internationale Domstol fandt sted i Sikkerhedsrådet og

Plenarforsamlingen den 2. og 3. november. Foruden FN's 121 medlemslande deltog Lichtenstein, San Marino og Schweiz, som har tiltrådt domstolens statutter, ligeledes i valget i forsamlingen. Valgene gjaldt besættelse af de fem dommerembeder (for en 9 års periode fra 5. februar 1967), som er beklædt af Fouad Ammoun, Libanon; V. K. Wellington Koo, Kina; Sir Percy Spender, Australien; Jean Spiropoulos, Grækenland; Bohdan Winiarski, Polen.

Ved første afstemning valgtes i plenarforsamlingen Manfred Lachs, Polen, med 103 stemmer, Fouad Ammoun, Libanon (genvalg) med 97 stemmer, Charles D. Onyeama, Nigeria, med 79 stemmer samt Cesar Bengzon, Philippinerne, med de tilstrækkelige 53 stemmer. De tre førstnævnte kandidater valgtes ligeledes ved første afstemning i Sikkerhedsrådet, hvorved tre af de fem dommerembeder var besat. Ved første afstemning i Sikkerhedsrådet valgtes desuden Antonio de Luna, Spanien.

Ved første afstemning i plenarforsamlingen fik Sture Petrén, Sverige, 52 stemmer; Sir Kenneth Bailey, Australien, 45 stemmer; Antonio de Luna, Spanien, 38 stemmer; Fadiala Keita, Guinea, 38 stemmer; Paul Guggenheim, Schweiz, 35 stemmer; Suat Bilge, Tyrkiet, 25 stemmer; Cecil Lavery, Irland, 5 stemmer; Eduardo Jimenez de Arechaga, Uruguay, 4 stemmer. Otte yderligere afstemninger i plenarforsamlingen viste en stadig større støtte til de Luna, medens Petrén efter først at have tabt en snes stemmer gradvis nåede op i nærheden af sit tidligere stemmetal. De øvrige kandidater bortset fra Keita opnåede kun ganske få stemmer, men Guinea trak Keitas kandidatur tilbage efter den syvende afstemning, da det var klart, at Afrika ikke kunne opnå en ekstra plads ved siden af det dommerembede, som Onyeama havde besat. I løbet af yderligere 19 afstemninger i Sikkerhedsrådet — og efter at Keita havde trukket sin kandidatur tilbage — lykkedes det at forbedre Sture Petréns stilling, således at han ved 20. afstemning blev valgt med 10 stemmer i rådet.

For at fremme Sture Petréns stilling i plenarforsamlingen foreslog Tanzania (på svensk foranledning) efter den niende afstemning, der fandt sted mere end 6 timer efter mødets åbning, at udsætte yderligere